

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 12 juni 2020 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van een implantaatgedragen brug in het bovenfront.

Bij de adviesaanvraag heeft de SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op bijzondere tandheelkunde omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier. Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoeker

Verzoeker is een volwassen verzekerde, bij wie vijftien jaar na een fronttrauma enkele bovenfrontelementen verloren zijn gegaan.

Verzoeker heeft een aanvraag ingediend voor verwijdering van een aantal elementen en het plaatsen van twee implantaten, mogelijk in combinatie met een botopbouw. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat verzoeker geen indicatie heeft voor bijzondere tandheelkundige zorg.

Juridisch kader

Tandheelkundige zorg voor volwassenen maakt geen deel uit van de basisverzekering. Dit kan slechts anders zijn bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. Voor een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp moet sprake zijn van een ernstige aandoening van het tand-kaak-mondstel¹, zoals schisis of een ander dento-alveolair defect. Hieronder is tevens begrepen het aanbrengen van een tandheelkundig implantaat. Er dient dan sprake te zijn van een zeer ernstig geslonken tandeloze kaak en de implantaten dienen ter bevestiging te zijn van een uitneembare prothese.²

Daarnaast omvat mondzorg tandvervangende hulp met niet-plastische materialen en het aanbrengen van implantaten, indien het de vervanging van een of meer ontbrekende, blijvende snij- of hoektanden betreft die ontbreken als direct gevolg van een ongeval. De noodzaak van deze zorg dient dan wel te zijn vastgesteld voor de verzekerde de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt en verzekerde mag inmiddels niet ouder zijn dan 23.³

¹ Artikel 2.7, eerste lid, aanhef en onder a van het Besluit zorgverzekering

² Artikel 2.7, onder c, van het besluit Zorgverzekering

³ Artikel 2.7, zesde lid, van het Besluit zorgverzekering

Beoordeling

De informatie in het dossier is medisch en juridisch beoordeeld.

Verzoeker was reeds ouder dan 18 ten tijde van het ongeval. Hij komt derhalve niet in aanmerking voor vergoeding van tandvervangende hulp op grond van artikel 2.7, zesde lid, Bzv.

Voor een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp moet sprake zijn van een ernstige aandoening van het tand-kaak-mondstelsel, zoals schisis of een ander dento-alveolair defect. Het verlies van enkele gebitselementen is niet zo'n aandoening. Voorts geldt als aanvullende eis voor implantaatbehandeling dat de implantaten dienen ter bevestiging van een volledig uitneembare gebitsprothese in de tandeloze kaak. Hiervan is bij verzoeker geen sprake.

Conclusie

Verzoeker voldoet niet aan de indicatiecriteria van de zorgverzekering. Verweerder heeft de aanvraag terecht afgewezen.

Het advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

De gevraagde vergoeding van de behandeling maakt geen onderdeel uit van het basispakket komt daarom niet voor vergoeding vanuit de basisverzekering in aanmerking.